

Åter på plats

Vi har haft en riktig varm och solig sommar, fast en del kanske tycker att det varit i varmaste laget. Nu är vi tillbaka på jobbet och får ta tag i arbetet med förnyade krafter.

De första jag vill säga är att vi mycket snart ska genomföra ett viktigt val. Efter två perioder av borgerligt styre är det på tiden att vi byter regering och politisk inriktning, så gå och rösta.

Att rösta är för många en självklar sak, tillhör vår demokrati, men det finns dom som av olika anledningar inte röstar varför distriktet hjälper till att anordna ringaktiviteter där frivilliga ringer upp och uppmanar människor till att använda möjligheten att rösta.

Så här efter semestern kan man säga att LO distriktet i Mellansverige är i en förändringsprocess eftersom två av våra ombudsmän går i pension, Kjell Gustafsson och Sonnie Knutling. Kjell med ansvar över försäkringsfrågor och Sonnie med mediefrågor. Samtidigt blir Lena Blomkvist anställd att överta Kjells arbetsuppgifter. Om distriktet får en ersättare efter Sonnie är inte helt klart eftersom Sonnie var anställd av LO centralt och dom har ett finger med i spelet. Men vi hoppas givetvis på att få en ersättare eftersom Mellansverige fortsatt behöver vara synlig i debatter som berör arbetsmarknad och politik.

Visst är det roligt för både Kjell och Sonnie att nu kunna njuta av allt de som en pensionering kan innebära av fritid och eget val, men för oss på distriktet känns det givetvis tomt att komma tillbaka från semestern och inte längre ha dom som medarbetare. Men ändå, lycka till och till Lena, välkommen in i gänget.

Ombudsman
Per Ek

Inför valet, samtal med Majlene Ahlgren

Det viktigaste inför valet är att alla går och röstar, säger Majlene Ahlgren, LO distriktet i Mellansveriges ordförande. Det andra att vi får en röd regering. Av erfarenhet vet vi att genom samtalet kan människors attityd förändras. Det personliga samtalet betyder mycket och vi vill uppmana till att gå och rösta.

Distriktet är geografiskt stort med 39 kommuner, fortsätter Majlene. Vi ordnar därför ringcentra runt om i distriktet varifrån frivilliga ringer och samtalar med människor, uppmanar till att gå och rösta. Sen är det givetvis ett plus om samtalen bidrar till att folk röstar rött.

Det är distriktet som är huvudman för ringcentrat men fackförbunden ansvarar för listor och personal som ska ringa. På lokal nivå genomför LO kommittéerna olika aktiviteter inför valet, ett exempel är Bråvallafestivalen där också LO-distriktet deltog. Vi är också med på möten och konferenser som vi blir inbjudna till.

En av de viktigaste frågorna just nu, säger Majlene, är ungdomsarbetslösheten. Oavsett om det gäller inom LO-kollektivet eller inte. Det behövs jobb så att unga kan känna sig trygga inför framtiden.

En fråga som Majlene tycker glömts bort är trygghet inom vård och omsorg. Att även våra medlemmar ska känna att de får den bästa sjuk-

vård och äldreomsorg när det behövs. Att det inte är plånboken som styr. Men det finns givetvis en hel rad andra frågor som vi anser viktiga eftersom det berör våra medlemmar, fortsätter Majlene. A-kassan och arbetsmiljöfrågor. Vi vet ju till exempel att antalet olycksfall på arbetsplatserna har stigit vilket är oroande. Vi ska kunna känna oss trygga och säkra på arbetet.

Om vi blickar framåt, avslutar Majlene. Att det blir som vi hoppas och vi efter september har en röd regering så innebär det inte att vi nöjer oss med det. Vi kommer givetvis att driva de frågor som berör våra medlemmar oavsett regering.

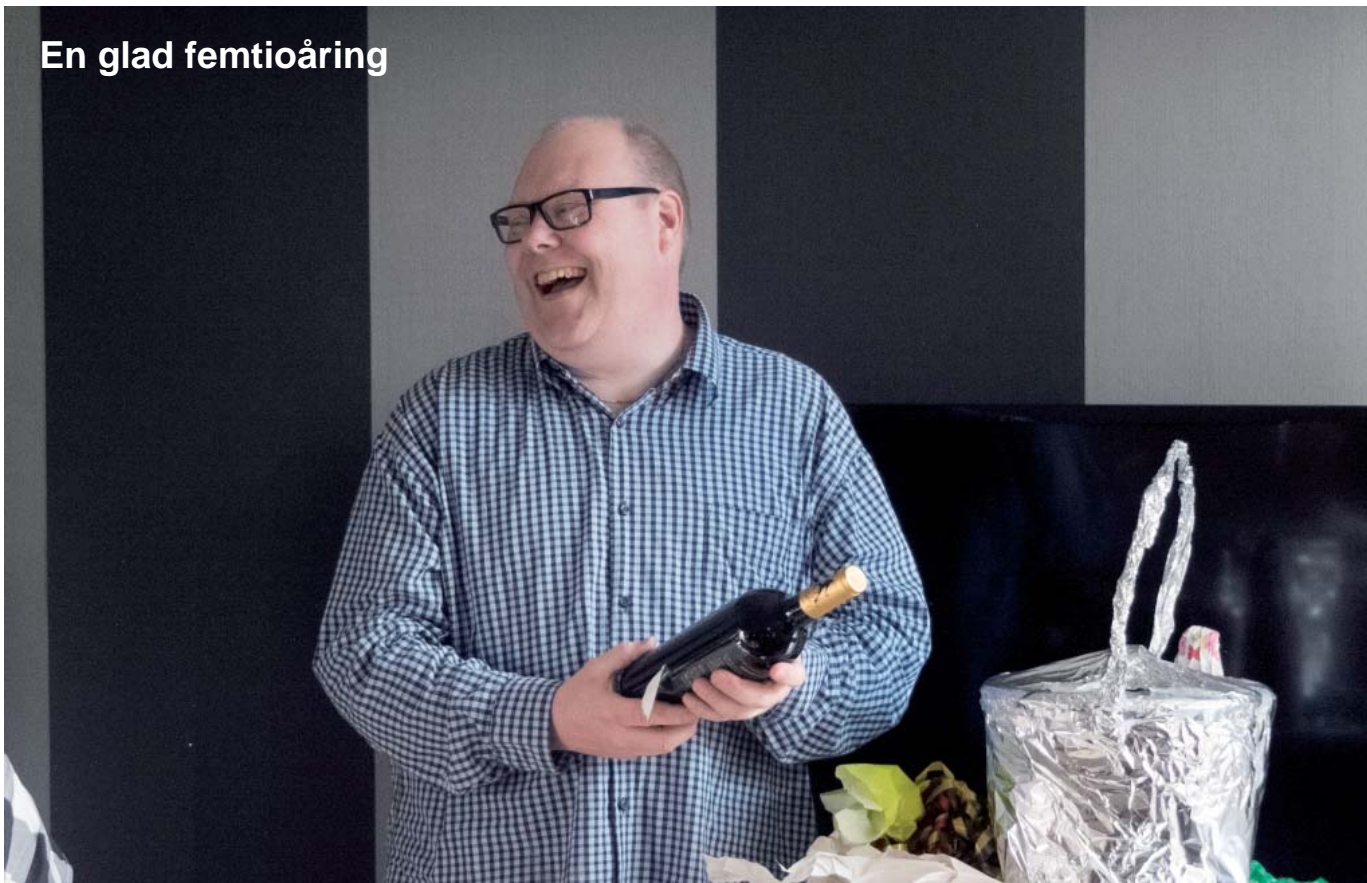
LO centralt har tagit fram en valplattform som ligger som grund inför de frågor LO driver inför valet. Valplattformen kan man hitta på LOs hemsida.

I detta nummer:

- Per Ek 50 år
- Två ombudsmän i pension
- Jordgubbsförsäljare utan toalett möjligheter

En glad femtioåring

Per Ek - 50 år

Att fylla femtio är en stor händelse i livet vilket oundvikligen skapar en form av tillbakablick på det liv man levt.

Frågar man Per Ek ler han och säger att tillfälligheterna har spelat in. Men så blir han allvarlig. För visst är det så att man även måste kunna ta tillvara på tillfällena.

Per Ek började arbeta på Landstingstvätten i Eskilstuna, sorteringsavdelningen, som tjugoåring. Ett arbete han trivdes med. Men så fanns där också en storebror, någon som nabbades. Något som skulle visa sig förändra Pers liv totalt.

Det började när ett skyddsombud på Landstingstvätten kom till Per och påstod att Pers bror, som då var ombudsman inom Kommunal, sagt att Per aldrig skulle tordas ta ett fackligt uppdrag. Utmaningen var givetvis tvungen att antas. Motsatsen skulle bevisas.

Det första fackliga uppdrag blev som skyddsombud på tvätten och samtidigt gick Per fackliga utbildningar. "Jag blev helt fascinerad, tänkte att är det verkligen så här dåligt", berättar han. Insikten ledde till ett starkt engagemang.

Skyddsombudsuppdraget ledde till andra fackliga uppdrag. Några år senare blev han ansvarig för "Facket på sommarjobbet" och därefter kom uppdraget som ungdomsansvarig i dåvarande LO-distriktet i Sörmland.

När dåvarande ombudsmanen Cristina Lans slutade 2002 för ett arbete på Riksbyggen i Stockholm erbjöd LO-distriktets dåvarande ordförande Thorsten Holmström Per arbetet som ombudsman. "På sätt och vis var det en dröm som gick i uppfyllelse, en form av bekräftelse" säger Per. "Men det var nervöst att ta över efter två så engagerade personer som Pelle och Cristina Lans, de två föregående ombudsmännen"

Vad han inte riktigt tänkte på när han, efter viss tvekan, tackade ja var att arbetet också innebar ett chefskap. "Genom åren har det blivit alltmer administration" säger Per och menar att han saknar tiden då han tillsammans med arbetskamraterna drev fackliga frågor på arbetsplatsen.

Under de tolv år Per varit ombudsman har distriktet genomgått flera stora förändringar. LO-distriktet i Sörmland blev genom sammanslagningen med Uppsala och Östergötland ett av de större distrikten i Sverige. Sammanslagningen var arbetsam men också lärrik. Så stor organisationsändring hade inte tidigare genomförts inom LO och därför innebar det en hel del problem att lösa. Redan då var Västmanland tänkt att ingå i en nya organisationen men av olika anledningar kom Västmanland med först senare. Den sammanslagningen blev på sitt sätt enklare att genom-

föra.

Per tycker att det är först nu som organisationsförändringen har satt sig. "För visst kommer det även i framtiden att ske omorganisationer men det känns som om LO-distriktet nu har fått den plattformen som behövs för att bygga upp en bra facklig verksamhet. "Vårt distrikt har ett tydligt mål, att bli bäst på den lokala fackliga verksamheten. Men att komma dit fodrar arbete".

Per stortrivs med sitt arbete. "Det har varit roliga år". Främst för att han träffat så många olika människor.

Privat är hans största intresse musik förutom de kulinariska. Just nu spelar han trummor i tre olika band. "Det är svårt att säga nej", säger han och ler. "Men de får nog räcka med de här tre". Just nu i alla fall", tillägger han. Musikaliskt tycker han bäst om Amerikansk västkust-rock. Gruppen Toto för att ge en bild, och ett av de tre banden Per spelar i spelar just den typen av musik.

Sen var det där med 50 årsdagen. Något han inte trodde skulle bli så uppmärksammat som det blev. Men Per är en omtyckt person både i tjänsten och privat. Grattis och lycka till.

”Vägen tillbaks mot ett hållbart arbete” har avslutats

Projektet ”Vägen tillbaks mot ett hållbart arbete” som LO-distriktet i Mellansverige drivit tillsammans med samarbetspartners avslutades vid halvårskiftet. Projektet startade med en förstudie 2012 och har sedan pågått fram till juni 2014. Målet har varit att ge långtidsarbetslösa en väg tillbaka in i arbetslivet.

”Vägen tillbaks mot ett hållbart arbete” har delvist finansierats av ESF, Europeiska socialfonden, som är EU:s viktigaste verktyg för att skapa fler arbeten i Europa. Fonden är lika gammal som EU och instiftades 1957. Svenska ESF-rådet har haft ansvaret för Socialfondens svenska program sedan år 2000.

Under en spridningskonferens i Stockholm den 15 maj redovisade projektledning, samarbetspartners och personer som arbetat inom projektet sina erfarenheter av hur projektet fungerat.

Den första frågan som ställdes var om man med facit i hand, så här efteråt, ändå tagit på sig uppgiften att genomföra projektet. Ingen av deltagarna tvekade men i dag finns givetvis vunna erfarenheter som hade underlättat. Berit Örtell, ansvarig inom LO-distriktet i Mellansverige (och initiativtagare tillika projektledare) berättade att hon som projektansvarig gärna velat gå en utbildning i hur man driver ett så stort och omfattande projekt med många ansökningar och samarbetspartners.

Elisabet Ström har haft ansvaret för projektets ekonomi, ansökningar och redovisningar. Hon berättade

att när ansökningshandlingarna är klara och man fått ett godkännande innebär det ändå inte att projektet har ekonomin på plats. Det uppstår alltid fördröjningar då projektredovisningar ska in och godkännas. Det medför att den organisation som driver projektet måste ligga ute med pengar och ibland med stora belopp. Det gäller att man är medveten om det och att ha likvida medel undansatta för projektet.

Magnus Stridh, EU-fondsamordnare för Arbetsförmedlingen, menade att man bör vara medveten om att ett så här stort projekt medför heltidsarbete för den projektansvarige, i alla fall under den inledande fasen. Magnus poängterade också att om och när det uppstår svårigheter ska Socialfonden betraktas som en tillgång, en resurs att använda. Det ligger ju i alla inblandades intresse att projektet ska fungera.

Maria Edberg, projektledare, berättade att för deltagarna i projektet var första fasen en fem veckors inledande utbildning vilken sedan övergick i en praktikperiod. Deltagarna som inte fått ett arbete, eller i praktik, har sedan träffats en dag i veckan för att stärka varandra, byta erfarenheter och gemensamt hitta olika lösningar på hur komma i kontakt med arbetsgivare.

I projektet har 237 personer deltagit. Av dessa har 40 % fått ett arbete, 40% återgått till att bli arbetsökande, 6% gått till utbildning och 14 % ligger under kategorin ”annat”.

Av de som fått ett arbete har 44 %

fått arbete utan någon form av stöd och 37% arbete med anställningsstöd. 19 % har fått timställning/behovsanställning.

Vad skiljer då detta projekt från andra liknande projekt?

Maria Edberg förklarade att deltagarna som kommit via arbetsförmedlingarna inte alltid varit lätta att motivera. Många har deltagit i andra arbetsmarknadsprojekt. Förenklat kan sägas att de har tröttnat att skriva CV:n som inte upplevs ge något. Inställningen till projekt har inte alltid varit de bästa men ingen har tvingats in mot sin vilja.

När den första utbildningsfasen på fem veckor genomförts och deltagarna erbjudits en praktikplats har projektsamordnarna försökt ta hänsyn både till deltagarnas individuella förutsättningar och önskemål men också arbetsgivarnas. Något som varit nyckeln för att projektet fungerat. Projektsamordnarna har försökt ge både deltagarna och arbetsgivarna de bästa förutsättningar för förhoppningen att det leder till ett arbete efter praktikperiodens slut. Har det uppstått problem har samordnarna så fort som möjligt försökt lösa problemet. Egna initiativ har varit en förutsättning.

En del av spridningskonferensen ägnades åt frågan om det går att starta upp liknande projekt på andra orter. Filis Sigala, LO, menade att fackförbunden generellt inte söker projektpengar i någon stor skala, undantag för IF Metall. Hon ansåg att fackförbunden borde ta till vara möjligheten att använda sig av socialfonden.

Carina Åberg, som utrett projektet tog upp frågan vad som händer nu när projektet är slut. Ska arbetet fortsätta men i annan form? Ska man ha ett liknande struktur som i detta projekt eller ska man förändra arbetssättet? Carina Åberg menade att man bör förenkla och framför allt ha mindre antal samarbetspartners för att underlätta. Kanske driva projektet enbart på en ort för att inte splittra sig. (”Vägen tillbaks mot ett hållbart arbete” genomfördes på två orter, Norrköping och Katrineholm)

Berit Örtell menade att LO-distriktet i Mellansverige startade projektet för att bli en mer aktiv part i arbetsmarknadsfrågor. Distriktet blir inte längre inbjuden till organisationer som arbetar med arbetsmarknadsfrågor på samma sätt som tidigare.

Mattias Dyrvik från Socialfonden berättar avslutningsvis att regelverket för fonden håller på att ändras. Det innebär att de inte själva vet riktig hur det kommer att se ut i framtiden men att han i vilket fall som helst ser fackföreningarna som trovärdiga samarbetspartners.

Kjell Gustafsson

Sonnie Knutlings

Två veteraner i pension

Kjell Gustafsson säger sig gått den långa vägen. Och att han inte känt det som ett arbete utan mer som ett förtroende att få arbeta inom LO. De senaste åren som ansvarig för försäkringsverksamheten i LO-distriktet. Ett tvärfackligt arbete som han med stolthet lämnar över till sin efterträdare Lena Blomkvist.

Kjells första arbete efter grundskolan var i butik men när han som artonåring tog körkort sökte han arbete på Luxor i Motala. Anställningschefen hade två frågor: Är du stark och kan du börja i morgon. Kjell svarade att ingen klagat på hans styrka men att han inte kunde börja nästa dag utan först efter helgen. På Luxor arbetade han i fem år för att sedan åter söka sig till handeln. Kjell fick arbete i ett varuhus, blev fackligt aktiv inom Handels och mellan åren 1986 till 1994 var han regionalt skyddsombud. Under 1995 arbetade han med olika fackliga projekt och 1996 ledde det till en anställning som ombudsman på LO-distriktet i Östergötland. Arbetet var i början skiftande, bland annat ungdomsverksamhet och facklig-politisk verksamhet men när LO tog över Facket Försäkrar-verksamheten

från Folksam 1998 blev det Kjells huvudsakliga arbetsuppgift. Ett arbete som han trivts med ända fram till sin pensionering den 1 juli 2014.

För Kjells del innebär pensioneringen inget överflöd av "fri tid". Han är politiskt aktiv i Mjölby kommun och dessutom aktiv i 7 olika föreningar. Mer tid ska ägnas åt barn och barnbarn men även åt gården som han säger är lite eftersatt. Till gården hör också skog som behöver gallras. Och så jakten. Kjell säger sig inte behöva gå med i nya föreningar för att få tiden att gå.

Sonnie Knutlings fackliga arbete började för över trettio år sedan på Myrsjöhus där han arbetade som träarbetare. Han blev vald till skyddsombud och bara ett år senare till klubbordförande inom fackförbundet Träindustriarbetarförbundet.

Vid tjugooåttå års ålder, 1983, tillfrågades Sonnie om att bli ombudsman för LO-distriktet i Östergötland. Ett vikariat tog honom 1996 till LO:s pressavdelning. 2001 blev det arbete på avdelningen för Facklig utbildning i LO-huset och det fram till 2004.

Sonnie var med att bygga upp LOs administrativa central i Valdemarsvik, arbetade som ombudsman i Jönköping och från oktober 2012 som ombudsman på LO-distriktet i Mellansverige.

Efter sin pensionering i oktober kom-

mer Sonnie att vara fortsatt politisk aktiv. Ett annat stort intresse är musik. I sin ungdom spelade Sonnie i ett popband, något han ska försöka att återuppliva.

Sonnie ler och säger att det inte är något problem att bli pensionär. Han kommer att ha att göra några år framöver.

Både Sonnie och Kjell avtackades den 18 juni på Södertuna slott av LO-distriktet i Mellansverige samt LO centralt.

Lena Blomkvist tar över ansvaret för LO-distriktets Facket Försäkrar verksamhet efter Kjell Gustafsson.

Lena kommer närmast från en tjänst som lokalombudsman i Industriefacket Metall Sörmland. För många är Lena bekant då hon varit en av LO-distriktets kurshandledare inom försäkringsverksamheten sedan starten av den verksamheten.

Lite mer om Lena i nästa nummer.

Malin Mattson

Ellena Papaioannou

Martin Jansson

Lisa Forsberg
Moa Pernling

Marcus Grönman

"Facket på sommarjobbet" besöker dagis, hemtjänsten, jordgubbsförsäljare och många andra arbetsplatser

"Facket på sommarjobbet" är ett återkommande projekt och genomförs över hela landet. Under några sommarveckor söker facket upp ungdomar som feriearbetar.

"Aktuellt från LO Mellansverige" fick följa med under en dag då Martin Jansson, Malin Mattson och Ellena Papaioannou sökte upp feriearbetande ungdomar i Uppsala.

Dagen börjar med att uppsökarna träffas i Transports lokaler för genomgång. Martin Jansson som organiserar "Facket på sommarjobbet" i Uppsala berättar att man just den här dagen ska besöka orter som ligger utanför centrala Uppsala, bland annat Björklinge.

Martin tillhör fackförbundet Transport och deltog i "Facket i sommarjobbet" förra året. Uppsökarna rekryterar han utifrån egen kännedom men också genom förslag från Jessica Svensson, huvudansvarig för projektet på LO-distriktet i Mellansverige.

Uppsökarna ska vara hyfsat unga menar Martin, så att sommarjobbarna och uppsökarna pratar samma språk och medger att han själv tycker det är roligt att vara ute och prata.

Malin Mattson har aldrig tidigare deltagit i "Facket i sommarjobbet." Det här är hennes första dag men hon är inte nervös utan tycker att de ska bli roligt.

För Ellena Papaioannou är det också första året men hon har varit uppsökare några dagar och tycker att hon kommit in i jobbet. Ellena är ungdomsansvarig på SEKO med säte i Norrköping.

Martin kör. Landskapet böljar ut-

anför bilfönstret och samtalet rör erfarenheter från tidigare dagar.

En av uppsökarna har blivit sjuk så det blir ingen uppdelning i mindre grupper utan gemensamt uppsökeri idag. Det är lite tidigt på morgonen så förutom livsmedelsaffärerna är det inte många affärer öppna. Martin föreslår att man ska besöka dagis och förskolor. Där finns det nästan alltid sommarjobbade ungdomar säger han. Sommarjobb som ungdomarna fått via kommunen. Marcus Grönman är en. Han sökte sommarjobb förra året, fick inget men i år blev det napp vilket han tycker är bra. Två andra på sommarjobb och som trivs, är Moa Pernling och Lisa Forsberg.

Kommunen är en bra arbetsgivare och när uppsökarna frågar ungdomarna om raster, arbetstider och arbetsgivarintyg så verkar allt vara på plats. Lite annorlunda är det med jordgubbsförsäljarna som står längst vägarna. Deras arbetsvillkor innebär långa pass utan att avbyte för lunch och toalettbesöken får göras i buskarna. Uppsökarna pratar lite med jordgubbsförsäljarna och lämnar broschyrer med telefonnumret till "Facket i Sommarjobbet" dit det går det att ringa och ställa frågor. En av försäljarna kommer från Lettland och pratar bara engelska.

När "Facket i Sommarjobbet" besöker en stor jordgubbsodling utanför Uppsala och frågar om det finns sommarjobbbara svarar ägarens son att det där arbetar bara säsongsarbetare från Lettland och Bulgarien. Som mest är det över hundra personer. Han säger att arbetarna varken kan engelska eller svenska varför det inte går att prata med någon.

Ute på fälten ses människor arbeta nerböjda. Bakom en stor byggnad där unga kvinnor förpackar jordgubbarna,

under hög musik och övervakade av ägarens son, står Lettiskregistrerade bilar och ett antal husvagnar. Det är här gästarbetarna bor.

Så rullar dagen på. Martin vet var han ska söka efter ungdomar. Dagis, hemtjänsten, livsmedelsaffärer och jordgubbsförsäljare.

Dagen avslutas i Transports lokaler med genomgång. Martin säger att han tycker att det fungerat bra. Kanske har man träffat mer än 40 sommarjobbbara. Antalet sommarjobbbara och arbetsplatser som besökts har registrerats via en app i telefonen till en gemensam rapportering.

Martin berättar också vilka uppsökare som kommer att medverka och vilket område man kommer att besöka nästa dag.

Malin Mattson säger, innan hemgången, att hennes första dag som uppsökare varit ungefär som hon hade tänkt sig. Att det varit roligt.

Samtliga foton och reportage i tidningen - om inget annat angivits: T. Björkbacka

Här hittar du oss

LO-distriktet i Mellansverige

Köpmangatan 18 B

641 30 Katrineholm

Telefon: 0150-732 50

Mail: lo-mellansverige@lo.se

Fax: 0150-732 59

Telefontider/besökstider:

Måndag till torsdag:

09.00-11.30 och 12.30-14.30

Fredagar 09.00-11.30

www.mellansverige.lo.se

v